

Grund af hurtig Tilvækst af Befolkningen uden for Landbrugernes Klasse, f. Eks. ved Oprettelse af Fabrikker, ved Anlæg af Jærnbane-station, ved Bebyggelse til Villabeboere o. s. v. Der er Landkommuner med aarligt Overflod paa over 100,000 Kr., i hvilke der kun findes nogle faa Hundrede Tdr. Hartkorn, men anden fast Ejendom til mange Millioners Værdi. Der er Landkommuner, i hvilke en enkelt Fabrik har større aarligt Overflod end det samlede Hartkorn. Endskønt Hartkornet maa bære hele Kommuneskatten paa fast Ejendom, staa i saadanne Kommuner Hartkornsejerne Fare for aldeles at blive udelukkede af Sogneraadet, som (med Amtsraadets Samtykke) fastsætter, hvilken Del af den samlede Skat der skal falde paa Hartkornet.

Det vilde være rimeligt og billigt, saavel hvad Sognekommunen som hvad Amtskommunen angaar, at lægge den Del af de kommunale Byrder, som lignedes paa fast Ejendom, ikke som nu blot paa Hartkorn, men paa Hartkorn og paa bygningsafgifts-plygtige Bygninger i Forening. Ligesom Hartkornet er en Værdiansættelse for Landbrugets faste Ejendom, saaledes er Assurance-summen en Værdiansættelse for bygningsafgifts-plygtige Bygninger. I Snefastningsloven af 9de April 1891 § 5 er Forholdet mellem Hartkorn og bygningsafgifts-plygtige Bygningers Assuranceværdi sat saaledes, at 1 Td. Hartkorn og 3 à 5,000 Kr. Assurance-sum stilles lige. Jeg har da i mit Endringsforslag taget det for andre Erhverv end Landbruget fordelagtigste Tal, nemlig 5,000. Er nogen saadan Bygning paa Landet ikke forsikret i Brandklassen, da bestemmes sammes Værdi ved Takskation, overensstemmed Forordn. 1ste Oktober 1802 § 36.

Ved at lægge Skat paa al fast Ejendom, ophæves ikke blot Ubilligheden mod Landbruget, men der opnaas, at alle Grundejeres Interesser falde sammen, og at Kommunens forøgede Udgifter fordeles paa den forøgede Skatteebne. Naar ny Love eller ny Virksomheder skabe forøgede Udgifter, er det

rimeligere at paalægge ny almindelige Skatter end vedblivende kun at behyrde det allerede overanstrengte Hartkorn; desuden kan en Forøgelse af Hartkornskatten lige saa fuldt kaldes en ny Skat, som en tilsvarende Skat paa bygningsafgifts-plygtige Bygninger. Den foreslaaede Skat er kun en retfærdigere Fordeling af den bestaaende kommunale Beskatning paa fast Ejendom.

For Tiden ere Bygninger paa Landet, naar de kun bebos af en Familie, og deres Udstrækning ikke er over 120 Kv.-Alen, ligesom Bygninger med Assurance-sum indtil 1,000 Kr., Bygninger for visse Erhverv, og ubenyttede Bygninger, fritagne for Bygningsafgift. Endskønt jeg ertender det rigtige i, at Kættigheder begrunde Forpligtelser, har jeg dog troet at burde foreslaa at undtage Smaafolk uden for Landbostanden paa Landet fra Deltagelse i Fordelingen af Kommuneskatten paa fast Ejendom, og jeg har tænkt mig, at 2,500 Kr. kunde være en passende Minimums-Grænse for Skatteplygten af bygningsafgifts-plygtige Bygninger. Og saa at fritage Smaafolk af Landbostanden med tilsvarende Hartkorn ($\frac{1}{2}$ Td.), kunde der vel være nogen Rimelighed i, men jeg har dog ikke derom vovet at stille Forslag.

Medundertegnede Lüttichau kan ikke tiltræde den af et Flertal foreslaaede Medsættelse af Tidsgrænsen for skatteplygtigt Ophold fra 4 til 2 Maanedes, der foruden at foranledige uoverkommeligt talrige Mellemregningsforhold mellem Kommunerne vilde foranledige, at disse vilde miste Skatten af de Skatteydere, der endog blot i 2 Maanedes tage fast Ophold andesteds, for dette Tidstrums Vedkommende.

Medundertegnede B. Pedersen forbeholder sig sin Stilling til nogle af de Endringsforslag, som jeg foreløbig ikke har tiltraadt.